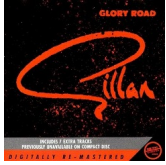

Ian Gillan – Glory Road (1980)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 19 Lipiec 2010 22:14 - Zmieniony Wtorek, 17 Kwiecień 2018 08:09

Ian Gillan – Glory Road (1980)

01. *Unchain Your Brain (Gillan/McCoy/Tormé) - 3:09*
02. *Are You Sure (Gillan/McCoy/Tormé) - 4:03*
03. *Time And Again (Gillan/McCoy/Tormé) - 5:04*
04. *No Easy Way (Gillan/McCoy/Tormé) - 6:34*
05. *Sleeping On The Job (Gillan/Towns) - 3:11*
06. *On The Rocks (Gillan/Towns) - 6:37*
07. *If You Believe Me (Gillan/McCoy/Tormé/Underwood) - 7:34*
08. *Running, White Face, City Boy (Towns) - 3:11*
09. *Nervous (Gillan/Towns) - 3:45*
- Bonuses:*
10. *Your Mother Was Right (Gillan/Towns) - 7:20*
11. *Redwatch (Tormé/Underwood) - 3:41*
12. *Abbey Of Thelema (Gillan/Towns) - 6:06*
13. *Trying To Get To You (McCoy/Singleton) - 3:17*
14. *Come Tomorrow (McCoy/Tormé) - 2:51*
15. *Dragons Tongue (Towns) - 5:31*
16. *Post-Fade Brain Damage (Gillan/McCoy/Tormé) - 6:02*

Personnel:

- Ian Gillan - vocals
- Colin Towns - keyboards, flute
- John McCoy - bass
- Bernie Tormé - guitar
- Mick Underwood – drums

Like Mr. Universe, Glory Road put to shame many of the albums Deep Purple recorded after Ian Gillan's departure. Play this album next to Purple's post-Gillan 1975 release Come Taste the Band, and it becomes clear just how superior some of Gillan's solo albums were. Those who

Ian Gillan – Glory Road (1980)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 19 Lipiec 2010 22:14 - Zmieniony Wtorek, 17 Kwiecień 2018 08:09

like Gillan for melodic yet blistering heavy metal won't be disappointed by "Sleeping on the Job," "Unchain Your Brain," and other inspired, high-octane rockers. A few years later, Gillan would experiment with elements of jazz fusion and R&B/funk, but on *Glory Road* it is his love of metal and balls-to-the-wall rock that wins out. Next to *Mr. Universe*, this was Gillan's best studio date. ---Alex Henderson, AllMusic Review

Pod koniec 1978 roku, Ian Gillan odmówił dołączenia do grupy Rainbow, w której grało dwóch innych byłych członków Deep Purple, Ritchie Blackmore i Roger Glover. Czas pokazał, że był to słuszny wybór. Chociaż na swój sukces musiał dłużej popracować: "Mr. Universe" na liście w Wik. Brytanii był notowany niżej od wydanego w tym samym roku "Down to Earth" Rainbow (na którym ostatecznie zaśpiewał Graham Bonnet), który doszedł do miejsca szóstego. Jednak już kolejna płyta grupy Gillan, "Glory Road", doszła aż do miejsca trzeciego (czyli nawet wyżej niż ostatni album Purpli z Gillanem, "Who Do We Think We Are"). Jednak to nie sukces komercyjny jest najważniejszy. "Down to Earth", a także późniejsze albumy grupy Blackmore'a, są postrzegane jako niewłaściwy krok w stronę radiowego pop rocka. Tymczasem "Glory Road" to rasowy hard rock / heavy metal, w duchu klasycznych dokonań Deep Purple. Ponadto idealnie wpasował się w popularny wówczas nurt Nowej Fali Brytyjskiego Heavy Metalu.

Tym razem zespół nie bawi się w żadne klimatyczne introdukcje - od razu rusza czadowy "Unchain Your Brain". Utwór należy do najostrzejszych, a zarazem najbardziej chwytliwych w dorobku grupy, chociaż trochę niepotrzebnie wzbogacono go klawiszami. Równie szybko, ciężko i przebojowo jest w "Are You Sure?", ale już "Time and Again" to przykład łagodniejszego oblicza Gillan. I jeden ze słabszych fragmentów "Glory Road". Drugim słabszym jest następujący tuż po nim "No Easy Way", rozpoczęty zgrzytami gitary, ale później dość banalny. Zaraz potem otrzymujemy jednak świetny "Sleeping on the Job" (w innej wersji, niż na japońskim wydaniu "Mr. Universe"). "On the Rocks" mógłby być kolejnym rewelacyjnym utworem, gdyby nie pierwszoplanowa rola klawiszy. Blues "If You Believe Me" niestety wypada słabo. Czadowy "Running, White Face, City Boy" to taki średniak. Ale album kończy genialny "Nervous", oparty na wolnym rytmie, z rewelacyjną partią wokalną Iana i udanymi popisami Tormé'a. Ogólnie jednak album sprawia nieco słabsze wrażenie od "Mr. Universe".

Pierwsze brytyjskie wydanie zawierało drugi dysk, zatytułowany "For Gillan Fans Only". I

Ian Gillan – Glory Road (1980)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 19 Lipiec 2010 22:14 - Zmieniony Wtorek, 17 Kwiecień 2018 08:09

rzeczywiście większość zamieszczonych tu muzyki nadaje się tylko dla najwierniejszych fanów zespołu - chociaż i dla nich może być zbyt ciężki do wysłuchania w całości. To głównie kawałki o żartobliwym charakterze (najjaskrawszym przykładem jest śpiewany przez Colina Townsa "Egg Timer" - przeróbka utworu "Vice Versa" Samson, zagrana w klimacie staroświeckich ballad), często poprzedzone bezsensownymi zapowiedziami. Pomędzy nimi pojawia się kilka utworów bardziej na serio, ale i one przeważnie sprawiają wrażenie odrzutów ("Higher And Higher", nowa wersja "Abbey of Thelema" z albumu "Gillan"). Jest tu jednak jeden wyjątek, prawdziwa perła wśród tandety, a mianowicie chwytliwy "Your Mother Was Right" (który w amerykańskim wydaniu zastąpił "Sleeping on the Job"). ---pablosreviews.blogspot.com

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [uloz.to](#) [gett](#)

[back](#)